

ת"פ 24429/11/13 - מדינת ישראל נגד מוחמד שוא

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 24429-11-13 מדינת ישראל נ' שוא(עציר) 06 דצמבר 2015

לפני
בעניין: כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
הנאשם
מוחמד שוא

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד דנית שושן חליווה ועו"ד ליאת שפיר

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד וג'די ג'לג'ולי

גזר דין

1. הנאשם, מוחמד שוא יליד 1975, הודה ביום 10.9.2014 בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של ניסיון הסעת תושב זר ברכב, הפרעה לעובד הציבור וקשירת קשר לעוון.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 3.4.2012 נפגשו בטול כרם הנאשם ומוחמד קלאולה, שהינו תושב הרש"פ בטול אישורי כניסה לישראל (להלן - "הנוסע"). הנוסע ביקש את עזרת הנאשם על מנת שיוכל להיכנס לתחומי מדינת ישראל, וזה סיכם עמו שימתין לו בנקודת איסוף במקום ובזמן שנקבעו. בנסיבות האמורות הגיע הנאשם למקום ברכב, העלה את הנוסע והסיעו לכיוון טייבה. בהגיעם אל מחסום 407 בכביש 37 נבדקו השניים על ידי החיילים שבמחסום. הנאשם והנוסע הציגו לחיילים את תעודות הזהות שלהם. הנוסע הציג תעודת זהות מזויפת. חשדם של החיילים התעורר, הם דרשו מהנוסע לצאת מהרכב ואז החל הנאשם בנסיעה לכיוון טייבה תוך שהותיר את תעודת הזהות שלו בידי החיילים.

2. ביום 15.3.2015 הודה הנאשם בעובדותיהם של שני כתבי אישום מתוקנים נוספים בביצוע עבירות דומות:

בת"פ 30546-07-14 (במ/1) הורשע הנאשם בביצוע עבירה של הסעה ברכב של תושב זר, בכך שביום 11.7.2014 נענה לפנייתו של שוהה בלתי חוקי בישראל לאסוף ברכבו את השוהה הבלתי חוקי האמור וארבעה שוהים בלתי חוקיים נוספים מראש העין לטייבה תמורת 100 ₪ עבור כל אחד. אכן הסיע את החמישה כמבוקש, ובמהלך

נסיעתו חצה רמזור אדום ולא שעה לקריאות שוטרים לעצור.

בת"פ 54003-11-14 (במ/2) הורשע הנאשם בביצוע עבירות של **הסעה ברכב של תושב זר, הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו**. ביום 20.11.2014 הפר הנאשם תנאי שחרור בערובה שנקבעו בעניינו בהליך קודם ואשר כללו "מעצר בית" מלא, כאשר נסע ברכב והסיע שלושה שוהים בלתי חוקיים. שוטר שאייש מחסום בכיכר בטייבה סימן לנאשם לעצור, אך הוא המשיך בנסיעה. ניידת משטרה רדפה אחר הנאשם תוך שמפעילה צופר וכריזה, ואז סטה הנאשם לנתיב הנסיעה הנגדי, עצר את רכבו ונמלט ממנו.

3. לאחר הרשעתו בכתב האישום הראשון נשלח הנאשם, לבקשתו, לשירות המבחן. אלא שההגנה הודיעה לשירות המבחן שכיוון שהנאשם מעוניין לצרף את שני התיקים האחרים - אין הוא מעוניין בתסקיר.

4. לחובתו של הנאשם 11 הרשעות קודמות, בעבירות של ידוי אבנים, אלימות, איומים, העלבת עובד ציבור, רכוש, התחזות וכן עבירות של הסעה ברכב של תושב זר. הנאשם ריצה בעבר עונשי מאסר. בעת שביצע את העבירות כאן עמדו לחובתו שני מאסרים על תנאי בני הפעלה.

עוד לחובתו של הנאשם לא פחות מ-35 הרשעות תעבורה, במגוון רחב של עבירות, ובין היתר אי ציות להוראות שוטר במדים, נהיגה ללא רישיון, הסעת נוסעים בשכר, חציית קו הפרדה רצוף, נהיגה ברמזור אדום, נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף ועוד.

תמצית טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה, עו"ד צליל משיח, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשיו של הנאשם ועתרה למתחמי עונש הולמים כדלקמן: בהליך המקורי בין מספר חודשי מאסר ל-16 חודשי מאסר; בבמ/1 בין 6 חודשי מאסר ל-16 חודשי מאסר ובבמ/2 בין מספר חודשי מאסר ל-16 חודשי מאסר.

המאשימה עתרה לגזור על הנאשם ענישה ברף העליון, להפעיל את המאסרים המותנים במצטבר וכן לחייבו בקנס גבוה. עוד עתרה המאשימה לפסילה, פסילה על תנאי וחילוט הרכב שנתפס במסגרת במ/1.

המאשימה הגישה פסיקה לעונש.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד איהאב ג'לג'ולי, עמד בטיעונו על נסיבותיו האישיות של הנאשם ושל אשתו, על מעצרו הממושך של הנאשם (למעלה משנה), ועל העובדה שהודה מבלי שניהל הליך הוכחות וביקש "לנקות שולחן". הסנגור ביקש להקל עם הנאשם והביע הסכמה לחילוט הרכב. הוגשו מסמכים רפואיים ביחס למצבה של אשת הנאשם.

הנאשם בדברו האחרון לעונש אמר שחטא משום מצבו הכלכלי הקשה והצורך שלו לפרנס את עצמו ואת אשתו. הנאשם הגיש מכתב (נע/3) בו ביקש לתרץ את מעשיו בכך שבזמן הביצוע לא היה ער לחומרתם, ובכך ש"רק" לקח את השוהים הבלתי חוקיים למעבר. הנאשם הבהיר כי לא ישוב לבצע עבירות שכאלה.

דין

7. בשנת 2012 הסתבך הנאשם, כפי שנראה בהמשך לא בפעם הראשונה, בהסעת שלושה תושבי האזור נטולי אישורי כניסה למדינת ישראל ובניסיונות מסוכנים לחמוק משוטרים שהבחינו במעשיו. בתחילת שנת 2014 הסתבך הנאשם בביצוע מעשים דומים להפליא, ומספר חודשים לאחר מכן, בעודו משוחרר בערובה בתנאים בעקבות הגשת כתב האישום נגדו בגין מעשים אלה, שב וחטא בביצוע אותן עבירות בדיוק.

8. על הערכים המוגנים העומדים ביסוד העבירות המרכזיות בהן הורשע הנאשם - הסעה של תושבים בלתי חוקיים, וכן על הצורך בהחמרה בענישה במקרים מסוג זה (בין היתר לצרכי הרתעת הרבים והרתעת היחיד), עמדתי בהרחבה בת"פ (כ"ס) 4895-03-13 **מדינת ישראל נ' סאלח** (22.7.2013). אותו נאשם הורשע בביצוע עבירה של ניסיון הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות של ארבעה תושבים, ובענייניו קבעתי מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשי מאסר בפועל. מתחם עונש זה אושר על ידי ערכאת הערעור [עפ"ג (מרכז) 1671-09-13 **סאלח נ' מדינת ישראל** (1.12.2013)]. ראו גם האמור בת"פ (כ"ס) 61150-07-13 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** (29.10.2014).

בהתחשב בעבירות הנלוות המשמעותיות ומסכנות החיים שעבר הנאשם וכן בתכנון המוקדם של המעשים, אך מן העבר השני גם בעובדה כי הנאשם כאן לא הורשע בעבירת הסעה בנסיבות מחמירות, אני קובע כי מתחם העונש ההולם כל אחד מן האישומים בהם הודה הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ל-16 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וזאת כעונש עיקרי. כיוון שעסקינן בעבירה בעלת היבט כלכלי מובהק, והנאשם ביצעה עבור בצע כסף, ראוי לקבוע בענייניו מתחם עונש הולם ביחס לרכיב הקנס בין 2,000 ₪ ל - 5,000 ₪ עבור כל הסעה.

9. הנאשם ויתר על זכותו לתסקיר ולא הוצגו לפני כל שיקולי שיקום. משכך ייגזר עונשו של הנאשם בתוך מתחמי העונש שקבעתי לעיל. אקדים ואומר כי, על מנת להקל עם הנאשם, החלטתי לגזור עליו עונש כולל.

10. הנאשם עבר את עבירותיו כאשר שני מאסרים ממושכים על-תנאי משני הליכים קודמים תלויים ועומדים נגדו. בת"פ 1136/09 (תע/1) נדון הנאשם, בגין הפעם החמישית (!) בה הסתבך בביצוע עבירה של הסעת תושב זר, לעונש מאסר בפועל לא קצר, וכן ל-8 חודשי מאסר על-תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל. בת"פ 17402-01-09 (תע/2) נדון הנאשם, שוב בגין עבירה של הסעת תושב זר, פעם נוספת לעונש מאסר לא קצר וכן ל-9 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

לא מצאתי עילה טובה לא להפעיל את המאסרים על-תנאי הללו. אף לא ראיתי מדוע יהיה זה נכון להורות על

חפיפה כלשהי בינם לבין עצמם או בינם לבין העונש העיקרי שאשית על הנאשם בהליך הנוכחי. בנאשם רצידיביסטי עסקינן, המסכן את שלום הציבור וביטחונו יום יום שעה שעה בדרך בה בחר להתפרנס.

11. אין כל ספק כי הנאשם ראוי להתחשבות בשל כל הנסיבות עליהם עמד הסנגור המלומד, ובהן: הודאתו בהזדמנות הראשונה ו"ניקוי השולחן" שערך; מעצרו הממושך, כשנה; מצבו הכלכלי הקשה; מצבה הבריאותי בכי רע של אשתו והפגיעה של העונש בה וביתר בני משפחת הנאשם; ועוד. כל אלה ימתנו במקצת את העונש שאשית על הנאשם.

12. ברי כי ראוי לפסול את רישיון הנהיגה של הנאשם, אשר סיכן בנסיעתו את חייו ואת חיי הזולת, לתקופה ממושכת.

13. שקלתי את טיעוני הצדדים ואת מלוא הנתונים לקולא ולחומרא. החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 20 חודשים. אני מפעיל את המאסר המותנה בן 8 החודשים מת"פ 1136/09 (תע/1) במצטבר. אני מפעיל את המאסר המותנה בן 9 החודשים מת"פ 17402-01-09 (תע/2) במצטבר.

סך הכול ירצה אפוא הנאשם עונש מאסר בפועל בן 37 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 11.7.2014 ועד ליום 17.7.2014 ומיום 23.11.2014 ועד היום.

ב. מאסר על תנאי בן 10 חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 או כל עבירה אחרת בה הורשע.

ג. קנס בסך 8,000 ₪ או 80 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישתלם בשמונה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 1.1.2016.

ד. פסילה בפועל בת 30 חודשים, אשר תיכנס לתוקף מיד עם שחרור הנאשם מבית האסורים.

ה. פסילה על-תנאי בת 12 חודשים, והתנאי הוא כי בתוך תקופה בת שלוש שנים מתום הפסילה בפועל לא יעבור הנאשם עבירה לפי סעיף 36(ג) לפקודת התעבורה.

ו. אני מורה על חילוט הרכב מ"ר 67-768-58.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד כסלו תשע"ו, 06 דצמבר 2015, במעמד הנוכחים.